

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 37518

гр. София, 29.09.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав, в
закрито заседание на 29.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

като разгледа дело номер **11901** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 във вр. с ал. 2
Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на М. Р. Х., ЕГН: [ЕГН], в качеството ѝ на майка и законен представител на малолетното дете Т. Ю. Н., срещу Заповед № ЗД/Д-С-СЛ-011/10.08.2026 г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – С. (ДСП - С.), с която е постановено временно настаняване на детето в семейството на неговата леля по майчина линия Т. Б. Н., до произнасяне на съда с решение по чл. 28 от Закона за закрила на детето (ЗЗДет).

С жалбата е направено и искане за спиране на предварителното изпълнение на заповедта. Искането е обосновано с твърдения, че след издаване на процесния акт жалбоподателката е предприела действия за осигуряване на безопасна жилищна среда, има прието предложение за работа, готова е да съдейства на органите по закрила на детето и да ползва социални услуги, както и че продължаващото отделяне на детето от майката би могло да причини значителна и трудно поправима вреда на детето и на семейната връзка между тях.

В съпроводителното писмо административният орган е оспорил допустимостта на жалбата с довод, че заповедта не е връчена на жалбоподателката по надлежния ред, а при условията на евентуалност е заявил, че жалбата е неоснователна.

Съдът, като прецени искането, жалбата и приложената административна преписка, приема следното:

Оспорената заповед е издадена като акт за временно административно настаняване по реда на ЗЗДет. Заповедта на директора на ДСП - С. по чл. 27, ал. 1 ЗЗДет., включително при спешно настаняване извън семейството, подлежи на предварително изпълнение по силата на закона, като може да бъде обжалвана от родителите на детето в 14-дневен срок от съобщаването ѝ (чл. 27а ЗЗДет.).

Искането за спиране е процесуално допустимо. Направено е от майката на детето, която е сред лицата, изрично легитимирани да оспорят заповедта по чл. 27а, ал. 1 ЗЗДет. Липсата на надлежно връчване, на която се позовава административният орган, не води до липса на право на жалба, а е

относима към началния момент на срока за обжалване. Поради това възражението за недопустимост, основано единствено на твърдяно невръчване на акта, не следва да бъде споделено на настоящия етап.

Неправилното позоваване в искането и на чл. 60, ал. 4 и ал. 5 АПК не препятства разглеждането му, тъй като предварителното изпълнение не е допуснато с изрично разпореждане на административния орган, а произтича пряко от закона. Ето защо искането следва да бъде разгледано по правилната правна квалификация, а именно чл. 166, ал. 4 във вр. с ал. 2 АПК.

Разгледано по същество, искането е неоснователно.

При предварително изпълнение, допуснато по силата на специален закон, съдът може да го спре само ако оспорващият докаже наличие на нови обстоятелства, настъпили след издаване на административния акт, от които да следва, че изпълнението би могло да му причини значителна или трудно поправима вреда. В съдебната практика по дела за временно настаняване на деца извън семейството, Върховният административен съд (ВАС) последователно приема, че при чл. 27а ЗЗДет. законодателят е въвел презумпция за приоритет на интереса, живота и здравето на детето, като в тежест на искащия спиране е да установи противопоставим по значимост интерес и конкретна вреда, а не само несъгласие с мярката или вреди, произтичащи от самото отделяне на детето от родителя (вж. Определение № 8092 от 26.07.2023 г. по адм. д. № 6996/2023 г., VI отд. на ВАС).

Сходно разрешение е възприето и в Определение № 8531 от 08.09.2023 г. по адм. д. № 8100/2023 г., VI отд. на ВАС, в което е прието, че спирането на предварителното изпълнение на заповед за временно настаняване извън семейството не може да се основава само на възражения срещу фактическата и правната обоснованост на самата заповед, без да са доказани нови обстоятелства и конкретна значителна или трудно поправима вреда.

В настоящия случай жалбоподателката сочи като нови обстоятелства възможност за осигуряване на друго жилище, очаквано започване на работа, готовност за съдействие на социалните служби и готовност за участие в социални услуги. Тези твърдения обаче не са подкрепени с достатъчно конкретни и годни доказателства към момента на произнасяне по искането за спиране. Не са представени доказателства за реално осигурено жилище, правно основание за ползването му, адрес, годен за незабавна проверка, нито доказателства за сключен или предстоящ трудов договор, които да установяват стабилизирана трудова и финансова среда. Декларираната готовност за съдействие и бъдещо изпълнение на препоръки представлява намерение за бъдещо поведение, но не доказва сама по себе си настъпил нов факт, който да обори необходимостта от незабавно действие на мярката.

Доводите, че детето има емоционална връзка с майката и че продължаващото отделяне засяга семейната връзка, не са без значение, но в производството по спиране следва да бъдат преценени спрямо законовата презумпция, че предварителното изпълнение защитава интереса на детето. В този смисъл, ВАС приема, че самото страдание на родителя и естествените неблагоприятни последици от отделянето на детето не са достатъчни за спиране, ако не са установени конкретни нови обстоятелства и вреда с интензитет, надделяващ над защитата на детето (вж. Определение № 3975 от 12.04.2023 г. по адм. д. № 3580/2023 г., VI отд. на ВАС; Определение № 9852 от 18.09.2024 г. по адм. д. № 8395/2024 г., VI отд. на ВАС).

Представените в жалбата възражения относно пълнотата на социалното проучване, достоверността на отделни сведения, семейния конфликт, твърдяното неизчерпване на мерките за закрила в семейна среда и пропорционалността на избраната мярка са относими към спора по законосъобразността на заповедта. Те следва да бъдат обсъдени при разглеждане на жалбата по същество, но не могат сами по себе си да обосноват спиране на предварителното изпълнение, ако

не са свързани с доказани нови обстоятелства и с конкретна значителна или трудно поправима вреда.

Неоснователно е и разбирането, че при всяко твърдяно процесуално нарушение по административната преписка предварителното изпълнение следва да бъде спряно. Следва да се има предвид, че доводи за нарушения в процедурата по ЗЗДет. не са самостоятелно основание за спиране, ако не са налице доказани нови обстоятелства и вреда с необходимия интензитет.

Мярката по временно административно настаняване има обезпечителен и временен характер до произнасяне на районния съд по реда на чл. 28 ЗЗДет. Настаняването извън семейството се извършва от съда, а до произнасянето му ДСП извършва временно настаняване по административен ред (чл. 26, изр. второ ЗЗДет.). Производството пред районния съд се развива незабавно, с участие на органа, детето при условията на закона и родителите, а съдът се произнася с решение, което подлежи на незабавно изпълнение.

В съдебната практика се приема, че спешната временна мярка цели предотвратяване на опасността за здравето и живота на детето, като нейното действие е ограничено до произнасяне на компетентния съд и не цели прекъсване на връзката родител–дете, а защита на интереса на детето (в т. см. вж. Решение № 15855 от 21.12.2020 г. по адм. д. № 11164/2020 г., VI отд. на ВАС). Съдът съобразява, че по делото са изложени твърдения за силна емоционална връзка между майката и детето и за възможност детето да бъде отглеждано при майката при подкрепящи мерки. Тези обстоятелства следва да бъдат проверени и обсъдени в производството по същество, включително при събиране на поисканите доказателства. В настоящото производство обаче съдът не констатира доказани нови обстоятелства, настъпили след издаването на заповедта, които да установяват, че незабавното ѝ действие причинява на детето или на жалбоподателката вреда с такава степен на значимост, че да надделее над презюмирания от закона интерес от незабавна закрила.

При този извод искането за спиране на предварителното изпълнение следва да бъде оставено без уважение.

Воден от изложеното и на основание чл. 166, ал. 4 във вр. с ал. 2 АПК, Административен съд – София-град, Второ отделение, 28-ми състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на М. Р. Х., ЕГН: [ЕГН] за спиране на предварителното изпълнение на Заповед № ЗД/Д-С-СЛ-011/10.08.2026 г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ - С., с която е постановено временно настаняване на малолетното дете Т. Ю. Н. в семейството на Т. Б. Н..

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от определението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: